

ŚW. JACEK INFO

Modlitwa | Społeczność | Informacje

Modlitwa

Mojżesz zaś wziął namiot i rozbił go za obozem, i nazwał go Namiotem Spotkania. A ktokolwiek chciał się zwrócić do Pana, szedł do Namiotu Spotkania, który był poza obozem. Ile zaś razy Mojżesz szedł do namiotu, cały lud stawał przy wejściu do swych namiotów i patrzył na Mojżesza, aż wszedł do namiotu. Ile zaś razy Mojżesz wszedł do namiotu, zstępował słup obłoku i stawał u wejścia do namiotu, i wtedy Pan rozmawiał z Mojżeszem. Cały lud widział, że słup obłoku stawał u wejścia do namiotu. Cały lud stawał i każdy oddawał pokłon u wejścia do swego namiotu. A Pan rozmawiał z Mojżeszem twarzą w twarz, jak się rozmawia z przyjacielem. Potem wracał Mojżesz do obozu, sługa zaś jego, Jozue, syn Nuna, młodzieniec, nie oddalał się z wnętrza namiotu. Wj 33,7-11

W październikowe niedziele Kościół zaprasza nas na spotkanie z Panem podczas rozważania poniższych tekstów:

- 4 października - Mk 10, 2-16
- 11 października - Mk 10, 17-30
- 18 października - Mk 10, 35-45
- 25 października - Mk 10, 46-52

Społeczność

1. Żywy Różaniec - zmiana tajemnic w każdą pierwszą sobotę miesiąca po Mszy św. o godzinie 18.00.
2. Schola Dziecięca - spotkania w każdą środę o godzinie 16.45.
3. Ministranci - zapraszamy nowych kandydatów, którzy pragnęliby służyć podczas Mszy świętej.

Różaniec święty

'Różaniec jest moją codzienną modlitwą - i muszę powiedzieć, że jest modlitwą cudowną, cudowną w swojej prostocie i w swej głębi...' (Jan Paweł II w pierwszym przemówieniu po wyborze na Papieża).

Za ojca Różańca świętego uważa się św. Dominika, któremu miała się objawić Matka Najświętsza i przykazać rozpowszechnianie tej modlitwy na całym świecie. Nie był to jednak Różaniec w dzisiejszej formie. Różaniec stał się dla św. Dominika skuteczną bronią w walce z herezją albingensów. Legenda głosi, że to właśnie w czasie jednej z jego wypraw, w trakcie której zwalczał tę herezję, zrodziła się modlitwa różańcowa. Pomimo postów i modlitw posługa św. Dominika nie przynosiła owoców. Wówczas objawiła się Matka

Boża i poleciła Dominikowi, by nie tylko głosił kazania, lecz by połączył je z odmawianiem tzw. Psalterza Maryi, czyli 15 Zdrowaś Maryjo i 15 Ojcze nasz. Nazwa Różańca wywodzi się ze średniowiecza. W ówczesnej mentalności świat stworzony traktowano jako księgę o Panu Bogu, a w przyrodzie dopatrywano się rzeczywistości duchowych. Szczególną rolę pełniły kwiaty, symbolizowały one różne cechy. Często też ofiarowywano kwiaty Bogu i ukochanym osobom. Modlitwy traktowane były jako duchowe kwiaty. I dlatego odmawianie różańca porównywano z daniem Matce Bożej róż. Stąd modlitwę tę nazwano wieńcem z róż, czyli różańcem.

Ostateczny kształt modlitwy różańcowej ustalił się w XV wieku dzięki dominikaninowi Alamusowi a la Roche (1428-1475). On ustalił liczbę 150 Zdrowaś Maryjo na wzór 150 psalmów, które podzielił na dziesiątki przeplatane modlitwą Ojcze nasz. Dla rozpowszechniania tej modlitwy założył pierwsze bractwo różańcowe. Dzięki zakonowi dominikańskiemu modlitwa różańcowa już w XV wieku stała się znana w całym Kościele.

Od połowy XIX wieku najbardziej popularną różańcową wspólnotę modlitewną stanowi Stowarzyszenie Żywego Różańca, założone przez Paulinę Jaricot (1799-1862) w Lyonie w roku 1826. Paulina Jaricot zaczęła organizować piętnastoosobowe grupy, nazwane później żywymi różami. Każda z osób tworzących piętnastkę zobowiązywała się do odmawiania jednej tajemnicy, czyli wszyscy razem odmawiają codziennie cały różaniec. Wszystkich członków róży dotyczy taka sama zasługa jakby odmówili cały różaniec. Nieodmówienie tajemnicy nie oznacza grzechu, a utratę zasługi. Celem Stowarzyszenia Żywego Różańca jest według Założycielki wspieranie modlitwą, ofiarą duchową i materialną działań misyjnych Kościoła.

16 października 2002 roku Ojciec Święty Jan Paweł II opublikował list, w

Msze święte w październiku: PON.-SOB. - g. 18; ND. - g. 8, 10, 12, 19.30 Nabożeństwo Różańcowe: PON.-SOB. - g. 18.30, ND. g.

którym wezwał Kościół do rozważania nowej części różańca świętego. Została ona umiejscowiona między tajemnicami radosnymi i bolesnymi, Papież określił je mianem "Tajemnic światła". Pisał: "To uzupełnienie o nowe tajemnice, w niczym nie szkodząc żadnemu z istotnych aspektów tradycyjnego układu tej modlitwy, ma sprawić, że będzie ona przeżywana z nowym zainteresowaniem jako rzeczywiste wprowadzenie w głębię Serca Jezusa Chrystusa, oceanu radości i światła, boleści i chwały."

Członkowie Żywego Różańca mogą dostąpić odpustu zupełnego, pod zwykłymi warunkami, osiem razy w roku: w dniu przyjęcia do Żywego Różańca, Narodzenia Pana Jezusa (25XII), Ofiarowania Pańskiego (2II), Zwiastowania Najświętszej Maryi Pannie (25III), Zmartwychwstania Pańskiego, Wniebowzięcia Matki Bożej (15VIII), w święto Królowej Różańca świętego (7 IX) oraz Niepokalanego Poczęcia Maryi (8 XII).

Informacje

Nasza kaplica

ORGANY – W ubiegłym miesiącu staraniem Księdza Proboszcza zostały zakupione nowe 25 głosowe organy.

ŁAWKI – Ponadto dzięki pomocy parafian zostały pomalowane ławki ustawione przed kaplicą.

Uczniowie i studenci

1 września Mszą Świętą w naszej kaplicy rozpoczął się nowy rok szkolny dla dzieci ze Szkoły Podstawowej nr 119. W tym roku aż 65 dzieci rozpoczęło naukę w 3 klasach pierwszych. Wszystkim dzieciom, nauczycielom, wychowawcom i rodzicom życzymy pomyślnej i błogostawionej nauki. Jednocześnie witamy studentów, którzy rozpoczęli nowy rok akademicki.

Wypominki

to jedna z najbardziej popularnych form modlitwy błagalnej za zmarłych, której tradycja sięga X wieku. Rozróżnia się wypominki jednorazowe, oktawalne i roczne. Wierni na kartkach wypisują swoich zmarłych i przynoszą je do swoich duchownych wraz z dobrowolną ofiarą. W październiku można składać kartki z nazwiskami zmarłych na Wypominki w Zakrystii.

Patron miesiąca

Święty Franciszek z Asyżu

(1182 - 1226, kanonizowany w 1228 r.)

Święty Franciszek był synem bogatego kupca. W młodości prowadził beztroskie życie. Jego marzeniem było zostanie sławnym rycerzem. Podczas bitwy Asyżan z mieszkańcami Perugi trafił do krótkiej niewoli. Wrócił do domu chory i to wtedy właśnie przeżył przełom duchowy, który doprowadził do tego, iż zerwał ze swoim dotychczasowym życiem i oddał się całkowicie Panu Bogu. Franciszek mocno słyszał głos Pana, który wzywał go: "Franciszku, idź odbuduj mój Kościół, gdyż popada w ruinę". Dlatego też Franciszek odbudował własnymi rękami kilka zniszczonych kościołów w okolicy Asyżu. Należy podkreślić, że Franciszek żył w kompletnym ubóstwie na wzór Chrystusa i Apostołów. Odziany w habit przepasany sznurem głosił Słowo Boże, ale też nie zaniedbywał posługi względem chorych i potrzebujących, a w szczególności trędowatych. Z czasem miał coraz więcej naśladowców i naśladowczyń. W ten sposób stał się założycielem trzech zakonów: braci mniejszych (1209), sióstr klarysek (1211) i tercjarzy (1221). Apostołował nie tylko we Włoszech, lecz również w Egipcie. W połowie września 1224 roku modląc się na górze Alwernii, otrzymał stygmaty, czyli rany Męki Chrystusowej. Zmarł 3 października 1226 roku w Porcunkuli. W dwa lata później został wyniesiony na ołtarze. Święty Franciszek najczęściej jest przedstawiany w otoczeniu zwierząt. W powszechnej świadomości jest kojarzony jako przyjaciel i patron całego zwierzęcego świata. „Bracia moi, ptaki, winniście bardzo chwalić zawsze i kochać waszego Stwórcę, który dał wam pióra na odzienie, skrzydła do latania i wszystko, co wam było potrzebne. Bóg uczynił was szlachciami wśród stworzeń i przydzielił wam mieszkanie w czystym powietrzu; choć nie siejecie, ani nie żniwujecie, On jednak opiekuje się wami i wami rządzi, bez żadnej waszej troski.” W 1980 roku Jan Paweł II ogłosił go patronem ekologów, zabiegających o ochronę naturalnego środowiska człowieka. Współcześni uczeni uważają, że święty Franciszek był nie tylko miłośnikiem wszelkiego stworzenia, lecz również prekursorem rezerwatów, gdyż jako pierwszy kazał klasztornej ogrodnicy pozostawić dookoła ogrodu nieuprawiane obrzeże, by na nim w odpowiednich porach roku, zieleń ziół i piękno kwiatów głosiły chwałę Ojca wszystkich rzeczy. Św. Franciszek cieszy się wciąż powszechnym szacunkiem, sympatią i miłością, nie tylko wśród katolików, ale także ze strony chrześcijan innych wyznań, a nawet niechrześcijan.

Msze święte w październiku: PON.-SOB. – g. 18; ND. – g. 8, 10, 12, 19.30 Nabożeństwo Różańcowe: PON.-SOB. – g. 18.30, ND. g.

Dzieci przyjęte do wspólnoty parafialnej

Chrzest święty w naszej kaplicy przyjął **Tymoteusz Jan Wójcik** w dniu 6IX. Życzymy, aby wzrastał w łasce u Boga i u ludzi.

Świadectwo

Różaniec – skarb, który trzeba odkryć

Październik – miesiącem Maryi i różańca. Październik – miesiącem zebrania i magazynowania łask, które teraz i później będą działać w naszym życiu. Różaniec

jest zakorzeniony w Piśmie Świętym, jest jakby streszczeniem Ewangelii. Odmawiając różaniec wступujemy do szkoły Maryi pozwalając by nas wprowadziła w kontemplację Chrystusa. W ten sposób wspominamy, uczymy się, upodabniamy, głosimy, prosimy i wielbimy Chrystusa razem z Jego i naszą Matką.

Różaniec to modlitwa piękna i bardzo bogata w treść – prosta w wypowiedzianiu słów, ale jednocześnie bardzo wymagająca, bo nasze myśli i serca mają w tym czasie trwać w kontemplacji. Różaniec pozbawiony medytacji jest jak ciało bez duszy. Ale nie bójmy się – w tej modlitwie nigdy nie jesteśmy sami. Jest z nami Ona – Maryja, Oblubienica Ducha Świętego, która da nam wszystko co potrzebujemy, abyśmy mogli dobrze się modlić. Musimy też zawsze pamiętać, że w różańcu Maryja nie zabiega o własną chwałę, lecz jest w najwyższym

stopniu zainteresowana tym, by uwielbiony był Jezus. Stąd też mówimy, że różaniec jest modlitwą Maryjną i w której centrum jest Chrystus.

Maryja przychodziła i nadal przychodzi z nieba na ziemię (w Polsce: Gietrzwałd 1877 r.) by nam udzielać przywilejów, upominać, ratować, wzywać do pokuty i w n sposób zapewniać o Jej miłości każdego z nas. Zawsze zachęca i prosi nas byśmy nieustannie i gorliwie odmawiali różaniec. Daje tę modlitwę dla każdego: zdrowego i chorego, dzieci, rodziców, starszych. Zapewnia nas, że różaniec jest skuteczny we wszystkich potrzebach duszy i ciała. Właśnie Ona – Maryja i sam Jezus proszą m.in. o praktykowanie nabożeństwa I sobót miesiąca (objawienie w Fatimie), nowenny Pompejańskiej, z którymi są związane szczególne obietnice. Szatan nienawidzi różańca, ponieważ przez głównych "bohaterów" tej modlitwy, Jezusa i Maryję, on został pokonany. Stąd też wiemy dlaczego tyle wewnętrznego oporu i zewnętrznych trudności przynosi nam stawanie w pełnej gotowości do dobrej modlitwy różańcowej.

Niektórzy Ojcowie Kościoła mówią, że różaniec jest egzorcyzmem dostępnym dla każdego. Jest to modlitwa dla ludzi zwykłych, prostych oraz intelektualistów, którzy odnajdują w Maryi „wspólniczkę” ich codzienności. Zachęcajmy się wzajemnie, abyśmy wraz z Nią przemierzali drogę naszego życia oraz życia Jezusa, które naznaczone jest licznymi tajemnicami. Bądźmy pewni, że w każdej tej tajemnicy: w nadziei, cierpieniu i radości jest Ona – milcząca, dyskretna (dlatego możemy Jej wszystko powiedzieć), pomagająca nam rozumieć i odczytywać plan Boga. Zachowywać w sercu nawet to czego teraz nie potrafimy zrozumieć.

Kto kocha różaniec – kocha Boga, siebie i bliźniego swego dlatego gotowy jest zaczynać ciągle od nowa, nie zrażając się upadkami. W różańcu jest jak w życiu każdego z nas.

O błogosławiony różańcu Maryi – słodki łańcuchu, łącz nas nieustannie z Bogiem i wszystkimi ludźmi.

Autor: Kazimiera Steliga

Synod o Rodzinie

STANOWISKO BISKUPÓW POLSKICH PRZED XIV ZWYCZAJNYM ZGROMADZENIEM OGÓLNYM SYNODU BISKUPÓW (4-25.10.2015r.) - fragmenty

Konferencja Episkopatu Polski wyraża wdzięczność Ojcu Świętemu Franciszkowi za dar Synodu Biskupów, którego tematem będzie w tym roku „Powołanie i misja rodziny w Kościele i świecie współczesnym”. Dziękujemy także milionom Polaków - w tym wspólnotom i ruchom rodzinnym - którzy modlą się za papieża Franciszka, kardynałów, biskupów i osoby biorące udział w synodzie. Zachęcamy wszystkich do dalszej modlitwy w intencji synodu, podczas którego - na prośbę Ojca Świętego - biskupi z Polski podzielą się radościami i troskami dotyczącymi rodzin.

1. Nauczanie papieży i biskupów - oparte na Piśmie Świętym i Tradycji Kościoła katolickiego - wskazuje, że małżeństwo i rodzina są jednym z najcenniejszych dóbr ludzkości, które powinno być otoczone szczególną opieką. Jezus Chrystus prezentuje małżeństwo jako przymierze mężczyzny i kobiety, którzy są zjednoczeni w miłości na całe życie i otwarci na dar nowego istnienia. Małżeństwo jest rzeczywistością Bożą i ludzką, którą Jezus Chrystus podniósł do godności sakramentu. Małżonkowie zaś „w swym życiu małżeńskim i rodzinnym mogą przeżywać miłość samego Boga do ludzi i miłość Pana Jezusa do Kościoła - Jego oblubienicy”.

Wiele polskich rodzin podkreślało w ankiecie przed zbliżającym się synodem, że ich radość oraz pokój ducha są owocem wiary w Boga, życia sakramentalnego oraz modlitwy indywidualnej i rodzinnej, jak również czasu, który wzajemnie sobie poświęcają. Podkreślamy więc, że rodzina - będąc Kościołem domowym - jest rzeczywistością świętą i uświęcającą.

2. (...)

3. „Co Bóg złączył, tego człowiek niech nie rozdziela” - mówi Chrystus. Dlatego małżeństwo sakramentalne jest ze swej istoty nierozdzielne. Prawo Boże wyznacza nieprzekraczalne granice ludzkim decyzjom. Człowiek nie ma „zwierzchnictwa nad naturalnym czy stanowionym Prawem Bożym”. W sytuacji gdy małżonkowie przeżywają trudności, zadaniem Kościoła katolickiego jest pomoc w pogłębieniu miłości i wzajemnej odpowiedzialności oraz w nawróceniu. Dzisiaj taka duszpasterska troska jest konieczna bardziej niż kiedykolwiek.

W Kościele katolickim nie ma rozwodów ani procesów, które prowadzą do rozwodu. Są tylko procesy, podczas których orzeka się indywidualnie, czy dane małżeństwo zostało zawarte ważnie czy też nie. Wszyscy powinni wystrzegać się mentalności rozwodowej. Każde rozejście się małżonków obraża Boga oraz niesie za sobą wiele krzywd i pozostawia rany nie tylko w nich samych, ale kładzie się bolesnym cieniem również na ich dzieciach, najbliższej rodzinie, przyjaciółach, znajomych oraz niszczy podstawy całego społeczeństwa.

W takim położeniu trzeba tym większą troską duszpasterską otoczyć żyjących w związkach niesakramentalnych. Przypominamy, że osoby rozwiedzione, bądź pozostające w separacji, nie są wykluczone z Kościoła, ale nadal są Jego członkami i należy im pomóc, aby zachowały wiarę oraz więź ze wspólnotą kościelną, by uczestniczyły w niedzielnej Mszy Świętej oraz w życiu wspólnot parafialnych. Jednocześnie zachęcamy te osoby, które nie mają przeszkód do zawarcia związku małżeńskiego, aby otworzyły się na miłość Boga i podjęły wyzwanie zbudowania rodziny na trwałym fundamencie łaski Chrystusowej.

4. Troską duszpasterską obejmujemy małżeństwa, które od lat oczekują dziecka. Równocześnie przypominamy, że sztuczne zapłodnienie nie jest właściwym sposobem na rozwiązanie problemu niepłodności i katolicy nie mogą stosować tej metody. Łączymy się w bólu z rodzinami, które przeżywają dramat poronienia samoistnego albo których dzieci urodziły się martwe. Przypominamy, że każde z tych dzieci ma prawo do pełnego pogrzebu katolickiego.

5. Pragniemy, aby podczas Synodu jeszcze bardziej wyartykułowano wdzięczność wobec małżonków, którzy roztropnie i wielkodusznie zdecydowali się na większą liczbę dzieci, dając im życie i utrzymanie oraz troszcząc się o wprowadzenie ich w świat wiary i kultury. Wdzięcznością obejmujemy także małżonków adoptujących dzieci oraz osoby tworzące rodzinne domy dziecka. (...)

6. Troska o rodziny najuboższe, rodziny z osobami niepełnosprawnymi i małżeństwa starsze powinna stać się integralną częścią duszpasterstwa rodzin. Należy uwrażliwiać szczególnie młode pokolenie na osoby i rodziny potrzebujące wszelkiej pomocy. Trzeba otoczyć troską duszpasterską rodziny przeżywające rozłąkę związaną z migracją zarobkową.

7. Rośnie liczba osób żyjących samotnie. Znajdujemy wśród nich takie, które z różnych powodów nie mogą zawrzeć związku małżeńskiego oraz takie, które świadomie wybierają drogę samotności w świecie, aby w różnoraki sposób służyć innym. Są również i takie, które - poddając się mentalności konsumpcyjnej - pozostają samotne dla własnej wygody. Wszystkie te osoby należy objąć opieką duszpasterską w taki sposób, aby włączyć je w życie Kościoła i służbę rodzinom potrzebującym wsparcia.

8. Obserwujemy, że z jednej strony ok. 90% polskiej młodzieży widzi w małżeństwie i rodzinie drogę do osiągnięcia szczęścia w dorosłym życiu. Z drugiej jednak strony, stale zwiększa się liczba osób żyjących w konkubinatach. Nierzadko pojawia się też lęk przed odpowiedzialnością i złożeniem siebie w darze w sposób nieodwołalny. Dlatego konieczne jest dowartościowanie instytucji narzeczeństwa i wydłużenie bezpośredniego okresu przygotowania do zawarcia sakramentu małżeństwa. (...)

9. W związku z dyskusją na temat Komunii Świętej dla osób rozwiedzionych, pozostających w powtórnych związkach cywilnych, jesteśmy wdzięczni papieżowi Franciszkowi, za przypomnienie, że „Eucharystia nie jest modlitwą prywatną ani pięknym doświadczeniem duchowym. (...) Karmienie się tym Chlebem Życia oznacza wejście w jedność z sercem Chrystusa, przyswojenie sobie Jego wyborów, Jego myśli, Jego postaw”. Aby prowadzić takie życie eucharystyczne, potrzebne jest pogłębienie kultu Eucharystii. Niezmienne pozostaje nauczanie Kościoła katolickiego mówiące o tym, iż aby przystępować do Komunii Świętej, trzeba trwać w łasce uświęcającej.

Msze święte w październiku: PON-SOB. - g. 18; ND. - g. 8, 10, 12, 19.30 Nabożeństwo Różańcowe: PON-SOB. - g. 18.30, ND. g.

Rodzina jest dziełem i własnością Boga. Dlatego do nadchodzącego synodu przygotowujemy się z wiarą, nadzieją i miłością.

Źródło: http://episkopat.pl/informacje_kep/6855.1,Stanowisko_Biskupow_Polskich_przed_Synodem_o_Rodzinie.html